

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bpr

918 II 28

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

378.27

Hely

Idő

"1918"

Személy

Helvész

Viharos diákgyűlés.

(Az egyetemi ifjúság két táborának összecsapása a régi képviselőházban.)

— Saját tudósítónktól. —

Az Országos Diákalap-Egyesület előkészítő bizottsága ma délután 6 órára nyilvános értekezletre hívta össze az egyetemi ifjúságot a Sándor-utcai régi képviselőház üléstermébe, hogy a nyilvánosság elé terjeszsze az egyetemi ifjúság szociális bajainak orvoslását célzó programját. Az új egyesület tudvalevőleg pénzalapot akar gyűjteni a társadalom segítségével a diáknyomor — lakás-, ruha- és élelmezési mizériák — megszüntetésére és ezenfelül kamatmentes kölcsönökkel óhajtaná segíteni a diákifjúságot tanulmányai idején. A régi képviselőház nagyterme már jóval az ülés megkezdése előtt zsúfolásig megtelt egyetemi ifjakkal és diákasszonyokkal, a karzatok is szinte roskadoztak az embertömeg sulya alatt. Megjelent a műegyetem rektora, Kürschák József is, ott voltak azonkívül Rados Gusztáv, Réthy, Pfeiffer Ignác, Nagy, Vámbéry, Goldzieher, Friedrich Vilmos egyetemi tanárok, továbbá Wildner Ödön dr. a főváros tanácsa képviselője és társadalmunk számos kiválósága. Az új mozgalom harszásaival szemben felvonult a mostani egyetemi diákegyesületek ifjúsága Zsembery István dr., Hindy Zoltán dr. országgyűlési képviselők, Kávássy Béla, Frechet István dr. vezetésével. Főleg az Egyetemi Kör és a Szent Imre-Kör tagjai jöttek el nagy számban. A rend fenntartására husz gyalogos rendőrvonult ki a helyszínére Koós Géza dr. rendőrkapitány vezetésével.

Az ülés elég nyugodt hangulatban kezdődött s remélni lehetett, hogy az ifjúság két táborára megérti egymást a diáknyomor megszüntetésére irányuló törekvésében. Weichherz Ferencz orvostanhallgató felkérésére Lukács György titkos tanácsos elfoglalta az elnöki széket és meggyőző szavakkal mutatott rá arra, hogy a diákság küzdelmét minden tényezőnek melegen kell felkarolnia, mert ebből a társadalmi rétegből kerülnek ki majd a társadalom jövő vezetői. Nem szabad megengedni, — ugymond — hogy ezek az ifjú energiák kimerüljenek a mindennapi kenyérért való küzdelemben,

mielőtt az életbe lépnek. Grauzaságilag szervez rendszerint kell kiépíteni az ifjúság védelmére.

A nagy tetszéssel fogadott elnöki megnyitóbeszéd után Kóbor Tamás állt az előadói asztalhoz. Tapsviharakkal meg-megszakított beszédében kifejtette, hogy a diák ügye a nemzet ügye is. Ez a kérdésnek az ugrópontja. Egy a fontos, nem szabad megengedni, hogy beálljon az a mínusz, mely a társadalomba kikerült, de előzőleg diákeveiben az örökös küzdelemben megrokkant és szervezeten kívül leromlott egyén munkája és ama munka között mutatkozik, melyet végezhetett volna, ha tanulmányai idején nem kellett volna annyit küzdelelnie. Ezt megakadályozni társadalmi és nemzeti kötelesség. Frissen megtartott, egész energiájukban lévő tagokra van szüksége a társadalomnak. Ne legyen úgy, hogy a diák azt higye, hogy koplalása magánügy, mert az ilyen ifjak szaporítják a későbbi keserű emberek légijót. A diákügy nem lehet a társadalom jétékonyságának az ügye sem. Nem helyénvaló felfogás, hogy a diák a segítséget jétékonyságának érezze, a melyet meg kell köszönnie. Új időknek kell jönniük új ideológiával ezen a téren is: az eddigi szellemi közellátás mellett ezentúl az egyéni ellátást is az államnak kell vállalnia. Ma már nem kell félni a tulprodukeziótól, hiszen a háborút követő szörnyű nagy munkafeladatban sok-sok emberre lesz szükség. Az államnak rá kell jönnie, hogy életet, ruhát és lakást adjon a diáknak, mert csak így lesznek kellő számu és kellő energiájú diplomás emberei.

Ötvös József tudományegyetemi hallgató az Országos Diákalap-Egyesület szervezőbizottsága nevében előterjeszti a munkaprogramot, mely főleg a lakás és élelmezés kérdését illetőleg figyelemreméltó.

Hock János országgyűlési képviselő szólalt fel azután. Az ifjúság még nem szolidáris — ugymond — most azért jöttek össze, hogy ezt a szolidaritást megteremtsék. Friss szellemet, új irányzatot kell belevinni az ifjúság életébe, hogy a helyes reform megvalósulhasson. Az új mozgalom tisztán humanitárius törekvés, távol áll minden felekezeti, politikai és nemzetiségi vonatkozástól.

Az ellenpárt erre sajongani kezdett, éles közbeköltések röpökdték innen is, onnan is.

Hevesen vitatkozó csoportok alakultak, óriási lármá kerekedett, a mely hosszú időre nem engedte szóhoz a szónokot. Az izgalom nem is csillapult ezután az ülés befejezéséig. Szinte pontosan öt-tíz percenként ismétlődött a kavargás, hol az egyik, hol a másik párt volt a hangosabb. Deák Lajos egyetemi hallgató, a ki az új mozgalomnak a hive, ezt kiáltotta az ellenpárt felé:

— Ilyen bandával nem egyezkedünk!

Erre újabb óriási kavargás támadt s kevés híja, hogy tettelegességre nem került a sor. A közbeszóló végül is nyilvánosan bocsánatot kért közbeszólásáért.

Hock János országgyűlési képviselő a lármá megszüntével mégis nyugodtan befejezhette beszédét. Egyesülésre, higgadt tárgyalosságra hívta fel az ifjúságot.

Kozár Emma a nőhallgatók, Pór Béla műegyetemi hallgató a katona-diákok kívánságát terjesztette elő. Az utóbbi rámutatott arra, hogy a tanulmányi szabadságra hazabocsátott diákiskolák oly megnyomorított fizetést kapnak, hogy abból meg nem élhetnek.

Mindezt óriási lármá közepette mondhatta csak el. A haragos kedélyeket nem lehetett többé lecsillapítani. Éles közbeszólások egész zuhataga hömpölygött percekeken át.

Engel Sándor és Mina Nesztor felszólalása után Hindy Zoltán dr. országgyűlési képviselő azt az indítványt tette, hogy az új egyesület küldjön ki három tagot, a kik Lukács György titkos tanácsossal és Hantos Elemér államtitkárral együtt érintkezésbe lépnek a mostani egyetemi egyesületek vezetésével és megalapodnak arra nézve, mi legyen az új egyesület működési köre.

Ekkor már oly nagy volt a lármá, hogy minden szót elnyelt. Az ifjúság a terem közepére tödült, mire az elnök, miután nem bírt csendet teremteni, este tíz órakor berekesztette az ülést.